

Môj syn ma po rokoch prekonal. Musí to tak byť, uvedomujem si, že bez toho by pokrok nebol možný. Deti by mali prekonať svojich rodičov. Ale pôvodne to bolo veľmi ťažké, veď odišiel zo školy v treťom ročníku. Bez maturity! Mal nevýslovný odpor ku škole a v auguste 2017 odišiel do Anglicka. V noci triedil zemiaky, cez deň umýval autá. Po pol roku mi do telefónu povedal: "Neboj sa oci, budem milionár, prídem pre teba do školy a už nikdy sa tam nebudeš musieť vrátiť, nemusíš predsa učiť až do dôchodku. Kúpime si niekde uprostred prírody pri potoku domček a budeme hospodáriť. Budeme šťastní. Už nikdy nebudeme musieť robiť niečo, čo nás nebaví, čo nemá zmysel. Len to tu musím vydržať. Je to tu ťažké, všetko je drahé. Samostatné kohútiky na teplú a studenú vodu, a to ani neviem, či tú vodu môžem piť, vraj je recyklovaná z odpadovej..." "Všetko je ohradené, ani do lesa sa nesmiem ísť prejsť. Mám ťa rád." Nuž hľadá sa, pomyslel som si. Snáď sa mu to podarí.

Prešli roky. Nestal sa milionárom. Ja som aj tak zo školy odišiel. Pred dôchodkom, aby som mohol robiť to, čo ma baví. Písať knihy, maľovať, pracovať v záhrade. Znížil som si životné náklady, príležitostne súkromne doučoval svoj predmet a veril, že bude lepšie. Dnes mi ten synov milión už nechýba. V našej krajine mám už predsa dôchodok dorovnaný na všeobecný nepodmienený základný príjem. Mám viac energie, dokonca večer nemôžem zaspáť, tak sa teším na nasledujúci deň. Predstavujem si, čo budeme vonku robiť, čo kde posadíme...neviem sa dočkať brieždenia. Snáď sa mi konečne podarí vyfotiť východ slnka, tú obrovskú žeravú guľu, ktorá vyjde spoza neďalekej hory. Nesmiem tu chvíľu prepásť, je to len moment. Za niekoľko minút je slnko vysoko na oblohe a to už bude neskoro. Potom pôjdem kosiť, kým nebude horúco, kým neobschne rosa. Koľko sa mi bude chcieť, koľko budem vládvať. Vyberiem zo studne vedro chladnej vody a vylejem ho na seba. Milujem túto chvíľu. Moja živá voda...Aj ja som živý, chce sa mi žiť! To všetko ešte pred raňajkami...

Môj syn si doplnil vzdelanie a vrátil sa do školy. Učí. Prednáša o vode. Prerástol ma, je odborníkom, a keď rozpráva o svojich študentoch, oči mu žiaria nadšením, šťastím a energiou. Ja chodím občas čistiť studničky...

Vo vzácnych chvíľach sa rozprávame o lese, o záhrade, o našej studni na dvore. S nadšením mu ukazujem výsledky posledných rozborov. Zatelefonovali mi. Vraj mi chcú blahoželať, máme najlepšiu vodu v obci. Vhodná pre kojencov. Výsledky rozboru zašlú poštou. Usmejem sa. Tá voda nie je moja. Dodávam ju do spoločného obecného vodovodu tak, ako iní. Ale aj tak ma to teší.

Môj syn učí predmet, ktorý sa volá veľmi jednoducho- voda. Spolu s predmetmi: pôda, vzduch, život stromov, včely... a ďalšími patrí do vzdelávacej oblasti: Život a príroda. Máme aj ďalšie vzdelávacie oblasti: Život a ľudia, Tvoríme pre život, Život tu a teraz...Spoločne sme sa tak dohodli, učitelia, žiaci, rodičia, starí rodičia. Naše právo je založené na súhlase všetkých.

Syn má vo svojej skupine na predmete voda tolko študentov, že si ich musel rozdeliť. Tých, ktorí budú chcieť, zoberie cez víkend k nám a pôjdeme spolu vyčistiť jednu studničku...

Článok: <https://drzava-slovensko.sk/sen-o-vode>

Autor: cyril

Sdílet